

ברחובות שלנו

גלית רייסמן תופרת סיורים אישיים בין חללי היצירה של מעצבים צעירים בתל אביב. "אני אוהבת להציץ לסטודיואים, לטקסטילים ולאופן שבו הם חיים ועובדים, וליצור דיאלוג בינם לבין המבקרים ואינטראקציה עם העיר". סיור בלי עקבים

3

1

2

היא זוקפת לילדותה: "אימא שלי ואני היינו לוקחות אוטובוס מרמת השרון, עיר הולדתי, לכולבו שלום בתל אביב, והיינו מסתובבות במפעלים הפזורים במקום. ראש אינדיאני היה מאוד פופולרי באותה תקופה, כך שאפשר לומר שהניצנים למה שאני עושה היום התחילו אז".

בתמונות: המעצבות מריה ברמן (1) וליאורה טרגן (2) בחללי הסטודיו שלהן וגלית רייסמן (3). כך זה נראה מאחורי הקלעים

שיהיה לזה ביקוש גדול יותר, זה מאוד יאתגר אותי, אבל רוב הגברים שמגיעים לחופשה בארץ לא יזמינו סיור כזה. זו נישה של הנישה".

ימי ראש אינדיאני

רייסמן, 37, היא בוגרת תואר בתקשורת ובניהול, ועד גיל 30 עסקה בכלל במדיה. "חבשתי את כל הכובעים של הפקה, תקציבות, ניהול פרויקטים, תערוכות של חברות בייחודיות" היא משחזרת. "תמיד נגעתי ביצירה, אבל לא ראיתי את עצמי יוצרת. ואז עשיתי קורס במס' (מרכז טיפוח יומות של משרד התמ"ת) והסקרנות החלה לבעור בי". הראשונים שפגשה בדרך היו שלי ואילון סתת, זוג המעצבים שאחראים למותג קאפל אוף. "עברתי איתם במשך חצי שנה ושם למדתי את כל העולם הזה של צד הריטייל. ואז הכרתי מישהי שיש לה חברת הפצה של מעצבים ישראלים בשוק האמריקאי. חברתי אליה וניהלנו יחד את כל מערך המכירות. ארבע וחצי שנים על קו ישראל-ניו יורק, הקמנו למעלה מ-25 תערוכות אופנה שם - החל בהקמת הביתן ועד העבודה עם המעצבים השנתיים הראשונות היו קסומות עם ההתרגשות המטרפת של העשייה. הכרתי קניינים מכל רחבי ארצות הברית וקנדה, לוגיסטיקות, שיווק; אבל בשנה השלישית כבר התגעגעתי מאוד לרחוב הישראלי. בשנה הרביעית הבנתי שבוועד בי משהו חזק ממני והגיתי את TLVstyle".

את מקור האהבה הגדולה שלה לשוטטות ולסקרנות למאחורי הקלעים של עולם האופנה, חודש רק לתאם את התאריך כי שתיהן קרייטסיטיות ואימות. המייל שקיבלתי מכלת היומולדת אחרי הסיוור היה: 'תודה שהזכרת לי מהי יצירה בידיים ומה פשר המושג העצמה'. בכל סיור אתה יוצא מחויה אחרת: שופינג, סטיילינג, למידה והעצמה. כל אחד לוקח את זה למקום שלו, אבל העיקר הוא לגעת בלב של אנשים".

מה הבי מאתגר אותך בסיוורים?

"כל סיור הוא ברגש שונה ובלוקיישינים שונים, ובכל סיור אני בלחץ כמו שחקן שעולה על הבמה. ביום האיש הבינלאומי אני עושה סיור ל-15 אדריכליות מובילות במשק, וגם פה הרעיון ליצור את השיח - לאתגר ולפתוח אנשים בחשיבה - ההתייחסות למעצבי אופנה היא לא רק 'אללה בואו נעשה שופינג'".

בחודש שעבר ערכה רייסמן סיור ל-12 חברי הנהלה בכירים של חברה ידועה ומובילה בתחום הקוסטיקום. מתוכם שבעים אחוזים היו גברים, וגושה הסיוור היה השראה "הרגש היה על מעצבים ישראלים שמתעסקים בחומרים ובטכנולוגיות מעניינות. מאחר שידעתי ששליש מהם יהיו גברים, לא חיפשתי את המעצבים הרגילים אלא את אלה שמרברים על חישות, שיש להם 'כתב יד' מעניין. היה מאוד מוצלח. הסיוור נפתח בארוחת בוקר בבית של מעצבת אופנה שהבית שלה עוצב על-ידי אחד ממעצבי הפנים הידועים בישראל, שזה כבר היה לינק".

מה לגבי הקהל הגברי באופן כללי?

"זה משהו שעדיין לא פוצה. הגברים יכולים להיות נספחים לאישה, הם חלק מהזוג - הלוואי

נאמן ומגוון, שעמו נמנות לא רק צרכניות אופנה אלא גם סקרנים שרוצים לשתף את עיניהם במתרחש מאחורי הקלעים. עם אלה שהשתתפו בסיוורים נמנים, בין השאר, פרנסאה בג'נגו, עיתונאי ועורך בכיר בטלוויזיה הקנדית, שביקר כאן לאחרונה לצורך צילומי סדרת טלוויזיה על ישראל; וריצ'רד דייוויד סטורי, בעבר יד מינה של אנה ווינטור וכיום עורך מגזין הלייף סטייל האמריקאי Departures. את האחרון הפגישה רייסמן במשך שש שעות עם יוצרים מתל אביב. "בסוף הסיוור הוא אמר 'תודה על האוטנטיות', היא נוכרת. דווקא האנשים שיושבים בשורות הראשונות של תצוגות אופנה ומתארחים במלונות הכי נחשבים, הם אלה שמקבלים את תל אביב בצורה הכי פשוטה שלה".

בנוכח האחרון, במסגרת משלחת של קינטיס - עמותה ללא מטרות רווח שמקדמת את התרבות הישראלית ומביאה לפה משלחות של בלוגרים ושל עיתונאים מובילים מהעולם - הגיעו המישה בלוגרים ויועצים מתחום האופנה. "נגו להם תוכנים אירוח והפגישו אותם עם מעצבים צעירים בולטים, ואני סירתי איתם מאחורי הקלעים של המעצבים. לכאורה זה 'מלוכלך', אבל זה מאוד אישי וחשיפה הייתה של 'כאן ועכשיו'. הם העלו בלייב פוסטים לטוויטר ולאיינסטגרם, יש להם עשרות אלפי עוקבים וראיתי את זה שלושים שניות אחרי שעלתה תמונה וכתה לאלפי לייקים; זאת חשיפה אדירה".

לא רק השוק הבינלאומי מביע עניין בסיוורים שלה: "לפני כמה חודשים שיתיי סיור לפרופסורית בכירה מתל השומר ולאחותה שחגגה 40. לקח להן

הסיוורים של גלית רייסמן התיירים לא נדרשים להתכונן. הם יוצאים בלי מידע מקדים, לא בולעים מרדכי תירים ולא מקוששים טיפים, אלא מוצנחים היישר אל תוך ההארד קור של חללי היצירה של תעשיית האופנה המקומית. כבר כמעט שנתיים שגלית רייסמן מרדיכה סיוורים מאורגנים בחללי עבודה של מעצבי האופנה הצעירים בתל אביב, במסגרת מיום שהקימה בשם TLVstyle.

הסיוורים נמשכים כחמש שעות וכוללים חמישה עד שישה חללים. את צפון תל אביב היא מכנה בסיוורים "האפסאון" ואת דרום תל אביב "הוויליאמסבורג שלנו". "המעבר בין המעצבים הוא גם מעבר בין הרבעים של העיר, שמייצר פסיפס של חוויה, במיוחד כשמדובר בארוחה מחו"ל", היא מפרטת. "אני לא מנסה לומר להם שלנו יש בדברים יותר טובים מאשר לשאר, אני פשוט חושפת את מה שיש כאן, ומנסה להראות מה הופך את תל אביב לכליכך יפה".

בזמן שנראה שבהרחב המסחרי של ישראל המקום לאופנה מקומית הולך ואוויל, רייסמן חושפת בסיוורה את אופיים החתרני, היצירתי והמקורי של המעצבים העצמאים, שהופכים את תל אביב לבירת אופנה קטנה. כך, היא בוחרת לספר את הסיפורים האמיתיים והמעניינים שמתרחשים מאחורי הקלעים, וצובעת את הפרצוף המתועש, האפור והמתקלף של תל אביב בצבעים עליוזים. נקודת המבט שלה היא של מישהי מבפנים: "כולנו מספרים את הסיפור של האופנה - את מספרת את זה דרך העיתון ואני מספרת את זה דרך הרגליים", היא אומרת. "אני אוהבת להציץ פנימה, לטקסטילים ולאופן שבו המעצבים חיים ועובדים, וליצור דיאלוג בין המעצבים למבקרים ואינטראקציה עם האנשים של העיר. אבל אני לא מגיעה כמדריכת טיולים, אין לי פוזה ואני לא נכנסת לתפקיד הזה. אני מארחת כאן לפעמים גם אנשים מאוד בכירים, מכל מיני תחומים, ואף פעם לא על עקבים". מבחינת סיפורי הגברים של המעצבים אינם נמצאים על הקולב, אלא בעולמם

שאלון אישי מקדים

שום פרסום, תשלום או יחצנות אינם משפיעים על התכנים של הסיוורים. הבחירות שלה אינן מסודרות לפי איכות וגם לא לפי מיקום גיאוגרפי, כרונולוגי או חניה פנויה (אולי פשוט כי אין). הן מבוססות על פי טעמה וניסיונה ומתוך אמונה שהחללים שבהם נבחרה ראויים לזמן ולהשקעה. לכן, בין שהסיוורים מתקיימים באמצעות רכב פרטי ובין שבאמצעות מוניות, נוחות היא לא שיקול. "כשהתחלתי את הסיוורים הגרתי את הקהל שלי 'כל מי שיש לו סקרנות למקומות חדשים', היא אומרת. "הרבה פעמים נשים מחו"ל מחפשות את ה'טיילורד פיין'; אין פה המוני מעצבים בסטנדרט בינלאומי, אבל זה מאוד מאתגר לפתוח את התיירים למה שקיים כאן ולשלב. אנחנו מביאים קשיחות מסוימת, חספוס". אידן זה עובר? רייסמן שולחת למעוניינים שאלון אישי מקדים במייל, ועל סמך תשובותיהם היא מרכיבה את רשימת המעצבים שיקלעו לטעמם ולהעדפותיהם. "אתה לומר פרופיל של לקוחות, מה מאפיין אותם, את סגנון החיים שלהם. מספיק לי משפט אחד של אישה והאופן שבו נבחרה להתנסח כדי להתאים לה את נקודות הסיוור". נדמה שכאן ניסיונה הצבאי כאמבנות מחקר הקנה לה כלים רלבנטיים. "בצבא הייתי יושבת עם הסוציולוג של בית הספר לטיסה. היינו מעבירים את השאלונים והמשוברים לפרחי הטיס, וחלק מהעניין היה לנתח אותם על-פי התשובות. זה נראה הכלי שמאפשר לי לייק". בהתמדה ובעקשנות, רייסמן צוברת קהל לקוחות

4

5

איזה מסר היית רוצה להעביר מכאן למעצבים?
 "להשתמש בחלונות הראווה שלהם כדי לספר
 על הזהות שלהם, ולא להלביש את העיר רק כשיש
 אירועים - לילה לבן וכדומה. תרימו את הכפפה
 ותנו חשיבות לכל פרט שקשור לחנות שלכם.
 כשתיירים מטיילים בעולם הם נפעמים מחלונות

6

הראווה שמקושטים לפני החגים. תשתמשו בחלון
 שלכם כדי לספר סיפור על הקולקציות החדשות -
 זה מקסים ואינטליגנטי".
איפה נמצאת את גלית רייסמן בעוד חמש שנים?
 "השאירה היא TLVstyle יהפוך להיות
 חלק מוכנה מהרנ"א של תל אביב. כמו שתיירים
 מגיעים לארץ ויודעים שנוסעים לכותל, לים
 המלח ולמקומות הקדושים, כך הם גם ידעו שאפשר
 לצרוך סיורי אופנה. מבחינת אישית, אשמח לקדם
 את האופנה הישראלית כאוצרת וכפרויקטורית
 מעבר לים".

הסטודיו של המותג פירסט קיס (4). המעצבת רחל כהן (5). והמעצבת נטלי עמרני (6). רייסמן:
 "אנחנו מביאים קשיחות מסוימת, חספוס"

להיות גם יצירת אמנות, גם סוג של תקשורת, וגם
 אובייקט שימושי ולביש. "אני מקדמת ערך" היא
 אומרת, "זה נשמע אולי מתייפייף, אבל אני מרגישה
 שאני השגרירה של הדבר הזה. אנשים שואלים למה
 אני מנסה למכור אידיאולוגיות, אבל אני פה כדי
 לפצח את המקום העסקי עבור המעצבים; לקשר,
 לשווק, ליוזם, לספק רעיונות ולפתוח דלתות. אני
 רוצה להוות עבורם פלטפורמה". וכדוגמה היא
 מספרת איך "בתום סיור של חמש שעות שערכתי
 לשתי נשים קתוליות מפילדלפיה, שאלתי אותן
 איך הן היו מגדירות את העיצוב הישראלי והן ענו
 מיד 'מחודר, עצמאי ואמיץ'. שלוש המילים האלה
 מקפלות בתוכן בדיוק את המסר שאני רוצה להעביר
 על האופנה הישראלית. מבחינתי לא רלבנטי מה הן
 יודעות על משכית או על מפעלי הטקסטיל שהיו כאן
 ואינם. מעניין אותי שיבינו את הערכים של האופנה
 הישראלית, שירברו עליה ממקום חווייתי. אנשים
 זוכרים דרך הרגליים ודרך החוויות, וזה מה שפותח
 לנו דלתות בעולם".

על אף שכרגע הסוירים של רייסמן מתמקדים
 רק בתל אביב, כדי לא לוותר על המעצבים מחוץ
 לעיר היא משתפת אותם באירועים שהיא עורכת.
 "המעצבים מחוץ לעיר מפוזרים, וקשה לתחום את
 זה ללו"ז ממוקד" היא אומרת. "יש הרבה מעצבים
 מעניינים שבוחרים לא לגור כאן, אבל אני רוצה
 להגיע לכמה שיותר מעצבים".

למה דווקא מעצבים צעירים?
 "כי המעצבים האלה הם אבני היסוד של העתיד
 של מדינת ישראל - הם יסוד היצירה, הצעירים
 נועזים, חצופים, חדשניים, פורצי גבולות, הם
 מתאבדים על זה, יש להם רעב שמוזן אותי ומרגש
 אותי, ואני מרגישה שאני קול עבורם. 'אוברזונים'
 למיניהם כבר שלושים שנה כאן, ואני מכבדת אותם
 ויהיה להם דור המשך, אבל אני מנסה להשמיע את
 הקול הצעיר כי הם העתיד".

להם סטודיו או חנות. לפני כחצי שנה לקחה חלק
 פעיל באירוע מסוג אחר, שנערך בניו יורק, בשיתוף
 פעולה עם ארגון יהודי המכונה דור חדש, ששם לו
 למטרה לקדם את המפגש בין הקהילה היהודית הניו
 יורקית לבין ישראל.

במקביל, רייסמן גם מייצעת בתשלום למעצבים
 בכל הנוגע לדרך שבה עליהם לפנות לחו"ל, לגיבוש
 קולקציות, להוות, לאפיון וכדומה. "אמנם אני לא
 מכירה את כל התערוכות בעולם, אבל מניסיון אני
 יודעת איך עושים את זה בצד העסקי ואיך כדאי לשלב
 את הפרונטציה בחנות, הפסיכולוגיה של הלקוח וכו'.
 נוסף על כך, אני גם מייצעת לבעלות חנויות בוטיק
 כיצד אפשר לשנות תמהיל, להגדיר קהלים חדשים
 ולתת פתרונות חדשים - סוג של קניינות".

השאירה של רייסמן לחשוף עיצוב ישראלי חדשני
 לקהלים בינלאומיים באה לירי ביטוי גם בעבודה מול
 מלונות. "לפעמים אני מסתובבת עם לקוחות מאוד
 עשירים. למה כשהם מגיעים למלון הם צריכים
 לראות מעצבי אופנה מאיטליה? אני לא אומרת שאין
 מקום גם לבינלאומיות, אבל אם כבר קהל בינלאומי
 מגיע, בואו נפגיש אותו עם ישראליות. אפשר למשל
 לקחת מלון בוטיק שעומד לפתוח את שעריה מחדש,
 וללכת למעצבים ישראלים שילבישו את כל הצוות.
 אם המלון בוחר לצאת מהקופסה ולחשוב חדשני,
 אז אני רוצה להראות לו איך אפשר לעשות את זה,
 ואת החדשנות אפשר להציג דווקא בתחום עיצוב
 האופנה. אני מסכימה שצריך לדייק על-פי בית
 המלון והלקוחות שלו, המיקום שלו והתמחור שלו;
 אבל אפשר להביא יצירה ישראלית לכל מקום".

אוברזונים מול צעירים

בתוך הגבולות והקודים הקשוחים כלי-כך של שפת
 הבגדים, בלי שום כוונות אמנותיות עמוקות מדי,
 אבל עם מנה גרושה של ערכיות ושל אידיאולוגיה,
 מצליחה רייסמן לייצר את התחושה שאופנה יכולה

האירוע הבא

ערב גאלה חגיגי יתקיים ביום חמישי
 ה-14.3.2013 בשעה 20:00 בלילי אנד בלום
 עבור חברי קהילת Tel Aviv Art Council -
 ארגון ללא מטרת רווח המקדם ומפיק אירועי
 תרבות ואמנות ייחודיים, עבור קהילה של
 צעירים בינלאומיים המתגוררים בתל אביב.
 ערב הגאלה יכלול: תערוכת אמנות שתחשוף
 את יצירותיהם של המעצבים (ציורים,
 סקיצות, צילומים); "פאצ'ה קוצ'ה" בנושא
 אופנה ישראלית בהשתתפות המעצבים;
 ייעוץ בוק בתחום הסטיילינג, שיינתן על-
 ידי מומחים מתחום האופנה; מפגש אישי עם
 מעצבי האופנה; וקוקטייל באירוח DJ מטין
 צ'ארסי. כרטיסים יימכרו בהרשמה מוקדמת.
 במהלך אותו סוף שבוע יפתח המקום לקהל
 הרחב ללא תשלום, והמבקרים יוכלו ליהנות
 ממכירות פריטי האופנה ומחגיגת סטייל תל
 אביבית אורבנית, כולל תערוכה ומכירה פרטי
 האמנות בחלל המרכז.